

Grażyna Kierszniewska

Grażyna Kierszniewska (ur. 25 września 1924 r. w Warszawie, zm. 8 lipca 1940 r. w Zamościu) – polska harcerka, uczennica Gimnazjum Żeńskiego im. Marii Konopnickiej w Zamościu (mieszczącego się w dawnym budynku Akademii Zamojskiej), córka pułkownika Wojska Polskiego Feliksa Kierszniewskiego, zamordowana w wieku 16 lat przez Niemców hitlerowskich w obozie gestapo Rotunda Zamojska w dniu 8 lipca 1940 r.

Podczas II wojny światowej w 1939 r. pomagała rannym polskim żołnierzom w szpitalu przynosząc im żywność, owoce. Harcerka podtrzymywała na duchu rannych i dostarczała im cywilnych ubrań, umożliwiając ucieczkę przed Niemcami.

5 maja 1940 r. Grażyna Kierszniewska została aresztowana w Zamościu przez gestapo jako zakładniczka. Przez ponad 2 miesiące była uwięziona, przesłuchiwana i torturowana w więzieniu. Próbowano wydobyć od niej informacje o miejscu ukrycia jej ojca, członka polskiego ruchu oporu. Nie wydała go w śledztwie i na przesłuchaniach. Wytrzymała represje gestapo.

7 lipca 1940 r. o godzinie 22.00 wywołano Grażynę z 46 innymi więźniami (w tym 5 kobiet) na korytarz niemieckiego więzienia w Zamościu. W nocy przed północą więźniów przewieziono do obozu gestapo Rotunda Zamojska, gdzie torturowano ich do 4 rano. Potem rozpoczęto egzekucje. Więźniów ustawiono pod murem śmierci w Rotundzie Zamojskiej. Grażyna Kierszniewska próbowała dwukrotnie uciec. Dwaj gestapowcy jeszcze przed śmiercią połamali jej ręce i nogi. Trzeci z nich zastrzelił dziewczynę strzałem w tył głowy.

W Celi Harcerzy w Rotundzie Zamojskiej Grażyna Kierszniewska wymieniona jest na tablicy razem z 35 innymi harcerzami zamojskimi, którzy zginęli podczas wojny. W celi znajdują się też tablice poświęcone: Grażynie Kierszniewskiej z inskrypcją „Odeszłaś od nas – wierna swej Ojczyźnie”.

Losy harcerki Grażyny Kierszniewskiej opisał Zygmunt Wierzchowiak w książce *Bohaterka Zamojszczyzny*.